

Przedziwne imię Boga

Po okresie wielkanocnym, który wieńczy Zesłanie Ducha Świętego, obchodzone są w liturgii trzy uroczystości ku czci Pana Jezusa: dziś uroczystość Trójcy Przenajświętszej; w najbliższy czwartek Boże Ciało, a na koniec, w następny piątek, święto Najświętszego Serca Pana Jezusa. Każda z tych uroczystości uwydatnia to, co pozwala nam ogarnąć całą tajemnicę wiary chrześcijańskiej: są to kolejno rzeczywistość Trójjedynego Boga, sakrament Eucharystii i bosko-ludzkie centrum w Osobie Chrystusa, czyli Jego otwarte Serce. Są to w rzeczywistości aspekty jedynej tajemnicy zbawienia, które w pewnym sensie streszczają całą drogę objawienia Jezusa, od wcielenia, przez śmierć i zmartwychwstanie, po wniebowstąpienie i dar Ducha Świętego. Dziś pochylamy się z wiarą nad Trójcą Przenajświętszą. Wszystko, co istnieje, nosi w sobie «imię» Trójcy Przenajświętszej, a tym imieniem jest stwórcza miłość Boga. Wszystko pochodzi z miłości, dąży do miłości i porusza się pod wpływem miłości. Dlatego śpiewamy dzisiaj: *O Panie, nasz Boże, jak przedziwne Twe imię po wszytkiej ziemi!* Imieniem własnym Pana Boga jest miłość, bo w tym imieniu – jak uczy św. Paweł – *żyjemy, poruszamy się i jesteśmy*. Codziennie, często wiele razy w ciągu dnia, robimy znak krzyża, wymawiając przy tym imię Trójjedynego Boga. Czyniąc z wiarą znak krzyża na swoim ciele ogarniamy całe nasze życie miłością Pana Boga. Dlatego znak krzyża możemy uznać jako najprostszą a zarazem najgłębszą modlitwę, w której przyzywamy imienia Bożego. **[prob.]**